

İlgili Kanun / Madde
4857 S. İşK/37,41

T.C.
YARGITAY
9. Hukuk Dairesi

Esas No. 2016/29803
Karar No. 2020/14940
Tarihi: 05/11/2020

- BORDRO HİLESİ
- TEMEL ÜCRETİN BÖLÜNEREK İMZASIZ ÜCRET BORDROSUNDA BİR KISMININ FAZLA ÇALIŞMA HAFTA VE GENEL TATİL ÜCRETİ OLARAK GÖSTERİLMESİNİN GEÇERSİZ OLDUĞU
- TEMEL ÜCRETİN BÖLÜNEREK GÖSTERİLDİĞİ DURUMLARDA FAZLA ÇALIŞMA TAHAKKUKU YAPILMAMIŞ SAYILACAĞI

ÖZETİ davacının imzasını içermeyen aylık ücret bordrolarında temel ücret ile birlikte fazla çalışma ve ulusal bayram genel tatil ücreti gibi alacak kalemlerine de yer verilerek davacının banka hesabına yatan tutar ile uyumlu bir tahakkuka gidilmiştir. Davalı işveren, işçinin imzasını içermeyen ve her zaman düzenlenmesi mümkün olan bordrolarla temel ücreti bölmek suretiyle diğer işçilik alacaklarının da ödendiği şeklinde bir uygulama geliştirmiştir. İşçinin banka hesabına yapılan ödemelerde ise maaş açıklaması dışında başka bir bilgiye yer verilmemiştir. Buna göre; gerçekte bordroların fazla çalışma ile ulusal bayram ve genel tatil ücreti tahakkuklarını içermediği sonucuna varılmakla, fazla çalışma ücretinin davacı tanıklarının anlatımlarına dayalı olarak belirlenmesi ve davacının aylık ücretin bir kısmının elden, bir kısmının bankadan ödendiği yönündeki beyanı gözetilerek; yalnızca aylık temel ücretin üzerinde ödemenin yapıldığının tespiti halinde

belirlenen tutardan mahsup edilmesi suretiyle, davacının fazla çalışma ücret alacağına hükmedilmesi gerekirken, yazılı şekilde alacağın reddine dair verilen karar isabetsiz bulunup, bozmayı gerektirmiştir.

DAVA: Taraflar arasında görülen dava sonucunda verilen kararın, temyizden incelenmesi taraf vekillerince istenilmekle, temyiz taleplerinin süresinde olduğu anlaşıldı. Dava dosyası için Tetkik Hakimi tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

Y A R G I T A Y K A R A R I

Davacı İsteminin Özeti:

Davacı vekili; davacının 27.08.2011- 19.10.2013 tarihleri arasında davalı şirketin Türkmenistan'da bulunan şantiyesinde iş makinası tamir ustası olarak son olarak aylık 2.250,00 USD ücret ile çalıştığını, ücretin 400,00 USD - 500,00 USD kadarının davacıya elden ödendiğini, kalanının ise banka hesabına yatırıldığını, davacının davalı şirkete ait işyerinde haftada 7 gün, 08.00-19.00 saatleri arasında çalıştığını, davacının dini bayramların ilk günü dışında ulusal bayram genel tatil günlerinde çalıştığını, yaptığı çalışmalar karşılığı hak ettiği ücretlerin ödenmediğini, iş akdinin haklı neden olmaksızın sona erdirildiğini ileri sürerek, kıdem tazminatı ile ücret, yıllık izin ücreti, fazla çalışma ücreti, hafta tatili ücreti, ulusal bayram ve genel tatil ücreti alacaklarına hükmedilmesini talep etmiştir.

Davalı Cevabının Özeti:

Davalı vekili; davacının 25.08.2011 tarihli yurt dışı hizmet sözleşmesi ile davalı şirkette tamir bakım ustası olarak son olarak net 1.500,00 USD ücret ile çalıştığını, davacının iş akdinin haklı nedenle feshedildiğini ve kıdem tazminatı talep hakkının bulunmadığını, bordrolarda görülen aylık net ücreti aşan miktarın fazla çalışma, hafta tatili ve ulusal bayram genel tatil günleri yaptığı çalışmalar karşılığı ödenen ücretler olduğunu, davacının kullanmadığı yıllık ücretli izin hakkının iş akdinin feshinden sonra davacıya ödendiğini ileri sürerek, davanın reddi gerektiğini savunmuştur.

Mahkeme Kararının Özeti:

Mahkemece, toplanan delillere ve bilirkişi raporuna göre, davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Temyiz:

Karar süresi içinde taraf vekillerince temyiz edilmiştir.

Gereke:

Davalı temyizi yönünden;

Dosyadaki yazılara, kararın dayandığı delillerle kanuni gerektirici sebeplere göre, yerinde bulunmayan ve sebepleri yasal süresi içinde bildirilmiş olmayan bozma isteminin reddine,

Davacı temyizi yönünden;

1-Dosyadaki yazılara, toplanan delillerle kararın dayandığı kanuni gerektirici sebeplere göre; davacı vekilinin aşağıdaki bentlerin kapsamı dışında kalan temyiz itirazları yerinde değildir.

2-Davacının fazla çalışma ücret alacaklarının bulunup bulunmadığı hususunda uyuşmazlık mevcuttur.

Davacı işçi, davalı şirketin Türkmenistan'daki şantiyelerinde iş makinası tamir ustası olarak çalıştığını, en son 2.250,00 USD net ücret aldığını, ücretin 400,00 - 500,00 USD kadarının elden, kalanının ise banka hesabına yatırılmak suretiyle ödendiğini, fazla çalışma ücretlerinin ödenmediğini belirterek söz konusu alacağına hükmedilmesini istemiştir.

Davalı işveren vekili, davacının son olarak net 1.500,00 USD ücret ile çalıştığını, bordrolarda görülen aylık net ücreti aşan tutarların ise fazla çalışma, hafta tatili ve ulusal bayram genel tatil günleri yaptığı çalışmalar karşılığı ödenen ücretler olduğunu savunmuştur.

Hükme esas alınan bilirkişi raporunda davacı ve davalı taraf iddiasına göre seçenekli şekilde yapılan hesaplamalardan Mahkemece davacının iddiası doğrultusunda son olarak aylık 2.250,00 USD ücret ile çalıştığı seçeneğine itibar edildiği belirtilmiş, ancak davacının fazla çalışma yaptığını ispat edemediği gerekçesi ile alacağın reddine karar verilmiştir.

Ne var ki, bu belirleme dosya delil durumu ile uyumlu görülmemiştir. Zira; davacının imzasını içermeyen aylık ücret bordrolarında temel ücret ile birlikte fazla çalışma ve ulusal bayram genel tatil ücreti gibi alacak kalemlerine de yer verilerek davacının banka hesabına yatan tutar ile uyumlu bir tahakkuka gidilmiştir. Davalı işveren, işçinin imzasını içermeyen ve her zaman düzenlenmesi mümkün olan bordrolarla temel ücreti bölmek suretiyle diğer işçilik alacaklarının da ödendiği şeklinde bir uygulama geliştirmiştir. İşçinin banka hesabına yapılan ödemelerde ise maaş açıklaması dışında başka bir bilgiye yer verilmemiştir.

Buna göre; gerçekte bordroların fazla çalışma ile ulusal bayram ve genel tatil ücreti tahakkuklarını içermediği sonucuna varılmakla, fazla çalışma ücretinin davacı tanıklarının anlatımlarına dayalı olarak belirlenmesi ve davacının aylık ücretin bir kısmının elden, bir kısmının bankadan ödendiği yönündeki beyanı gözetilerek; yalnızca aylık temel ücretin üzerinde ödemenin yapıldığının tespiti halinde belirlenen tutardan mahsup edilmesi suretiyle, davacının fazla çalışma ücret alacağına hükmedilmesi gerekirken, yazılı şekilde alacağın reddine dair verilen karar isabetsiz bulunup, bozmayı gerektirmiştir.

3-Davacının hafta tatili ücret alacağının tespiti uyuşmazlık konusudur. Somut olayda; davacının hafta tatili ücret alacağı yönünden dava dilekçesindeki talebi 200,00 USD olup, 01.06.2015 tarihli dilekçesiyle talebini 8.612,50 USD olarak ıslah etmiştir. Buna göre Mahkemece ek 3. bilirkişi raporunun 1. seçeneğine göre %30 hakkaniyet indirimine göre ve taleple bağlı kalınarak karar verildiği

belirtilmesine ve söz konusu raporda hafta tatili ücretinin 8.660,71 USD olarak hesaplanmış olmasına karşın davacının talep ettiği tutarın daha altında olmak üzere 1.816,67 USD hafta tatil ücretine hükmedilmesi hatalı bulunmaktadır.

4-Dosyaya sunulan yıllık izin formlarında davacının imzası yer almamasına karşın salt formlar dayanak kılınarak yıllık izin ücreti talebinin reddi yerinde değildir. Mahkemece, yurda giriş çıkış kayıtları getirilerek davacının yıllık izin hakkını kullanıp kullanmadığının tespit edilmesi ve dosya delil durumuna göre hüküm kurulması gerekirken, yazılı şekilde verilen karar hatalı olup, bir diğer bozma sebebidir.

Sonuç: Temyiz olunan kararın yukarıda yazılı sebeplerden BOZULMASINA, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 05.11.2020 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.